

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे
॥ प्रथमाष्टके षष्ठः प्रश्नः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
॥ प्रथमाष्टके षष्ठः प्रश्नः ॥

हरिः ओ(४)म्।
अनु॑मत्यै॒ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पति।
ये प्र॒त्यञ्चः॒ शम्या॑या अव॒शीय॑न्ते।
तन्नैर्ऋ॑तमेक॑कपालम्।
इ॒यं वा अनु॑मतिः।
इ॒यन्निर्ऋ॑तिः।
नैर्ऋ॑तेन॒ पूर्वेण॑ प्रच॑रति।
पा॒प्मान॑मे॒व निर्ऋ॑तिं॒ पूर्वा॑ नि॒रव॑दयते।
एक॑कपालो भवति।
ए॒क॒धैव॑ निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते।
यदहु॑त्वा॒ गार्ह॑पत्य ई॒युः ॥ १ ॥

रु॒द्रो भू॑त्वाऽग्नि॑र॒नूत्थाय॑।
अ॒ध्व॒र्युं च॒ यज॑मानं च ह॒न्यात्।
वीहि॑ स्वाहाऽऽहु॑तिं जुषा॒ण इत्या॑ह।
आहु॑त्यै॒वैनग्ं॑ शमयति।
नार्ति॑मा॒र्च्छत्य॑ध्व॒र्युर्न॑ यज॑मानः।

ए॒को॒ल्मु॒केन॑ यन्ति।
 तद्धि॑ नि॒र्ऋ॒त्यै भा॒ग॒धेय॑म्।
 इ॒मां दि॒शं यन्ति॑।
 ए॒षा वै नि॒र्ऋ॒त्यै दिक्।
 स्वाया॑मे॒व दि॒शि नि॒र्ऋ॒तिं नि॒रव॑दयते ॥ 2 ॥

स्व॒कृत॑ इ॒रि॒णे जु॒होति॑ प्र॒दरे॑ वा॑।
 ए॒तद्वै नि॒र्ऋ॒त्या आ॒यत॑नम्।
 स्व ए॒वाय॑त॒ने नि॒र्ऋ॒तिं नि॒रव॑दयते।
 ए॒ष ते॑ नि॒र्ऋ॒ते भा॒ग इत्या॑ह।
 नि॒दि॒शत्ये॑वैना॑म्।
 भू॒ते ह॒विष्म॑त्य॒सीत्या॑ह।
 भू॒तिमे॒वोपा॑वर्तते।
 मु॒ञ्चे॒मम॑ग॒हस॑ इत्या॑ह।
 अ॒ग॒हस॑ ए॒वैनं॑ मुञ्चति।
 अ॒ङ्गु॒ष्ठाभ्यां॑ जु॒होति॑ ॥ 3 ॥

अ॒न्त॒त ए॒व नि॒र्ऋ॒तिं नि॒रव॑दयते।
 कृ॒ष्णं वा॑सः कृ॒ष्णातू॑षं दक्षि॑णा।
 ए॒तद्वै नि॒र्ऋ॒त्यै रू॒पम्।
 रू॒पेणै॑व नि॒र्ऋ॒तिं नि॒रव॑दयते।
 अ॒प्र॒तीक्ष॑मायन्ति।

निर्ऋत्या अन्तर्हित्यै।
 स्वाहा नमो य इदं चकारेति पुनरेत्य
 गार्हपत्ये जुहोति।
 आहुत्यैव नमस्यन्तो गार्हपत्यमुपावर्तन्ते।
 आनुमतेन प्रचरति।
 इयं वा अनुमतिः ॥ 4 ॥

इयमेवास्मै राज्यमनु मन्यते।
 धेनुर्दक्षिणा।
 इमामेव धेनुं कुरुते।
 आदित्यं चरुं निर्वपति।
 उभयीष्वेव प्रजास्वभिषिच्यते।
 दैवीषु च मानुषीषु च।
 वरो दक्षिणा।
 वरो हि राज्यं समृद्ध्यै।
 आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति।
 अग्निः सर्वा देवताः ॥ 5 ॥

विष्णुर्यज्ञः।
 देवताश्चैव यज्ञं चावरुन्धे।
 वामनो वही दक्षिणा।
 यद्वही।

तेना॑ग्ने॒यः ।
यद्वा॑म॒नः ।
तेन॑ वैष्ण॒वः समृ॑द्ध्यै ।
अ॒ग्नी॒षो॒मी॒य॒मेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पति ।
अ॒ग्नी॒षोमा॑भ्यां॒ वा इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्निति॑ ।
यद॑ग्नी॒षो॒मी॒य॒मेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पति ॥ 6 ॥

वा॒त्रघ्न॑मे॒व विजि॑त्यै ।
हि॒र॒ण्यं दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै ।
इन्द्रो॑ वृ॒त्रं ह॒त्वा ।
दे॒वता॑भिश्चेन्द्रि॒येण॑ च॒ व्यार्ध॑त ।
स ए॒तमै॑न्द्रा॒ग्नमेका॑दशकपालमपश्यत् ।
तन्निर॑वपत् ।
तेन॒ वै स दे॒वता॑श्चेन्द्रि॒यं चावा॑रुन्ध ।
यदै॑न्द्रा॒ग्नमेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पति ।
दे॒वता॑श्चै॒व तेने॑न्द्रि॒यं च॒ यज॑मा॒नोऽव॑रुन्धे ।
ऋष॑भो व॒ही दक्षि॑णा ॥ 7 ॥

यद्व॑ही ।
तेना॑ग्ने॒यः ।
यदृ॑ष॒भः ।
तेनै॒न्द्रः समृ॑द्ध्यै ।

आग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पति।
 ऐ॒न्द्रं दधि॑।
 यदा॑ग्ने॒यो भव॑ति।
 अ॒ग्निर्वै य॑ज्ञ॒मुखम्।
 य॒ज्ञ॒मुख॑मे॒वर्धि॑ पुरा॒स्ता॑द्ध॒त्ते।
 यदै॒न्द्रं दधि॑ ॥ ८ ॥

इन्द्रि॒यमे॒वावरु॑न्धे।
 ऋ॒षभो॒ वही॑ दक्षि॒णा।
 यद्व॑ही।
 तेना॑ग्ने॒यः।
 यदृ॑ष॒भः।
 तेनै॒न्द्रः समृ॑द्ध्यै।
 याव॑ती॒र्वै प्र॒जा ओष॑धीना॒महु॑ताना॒माश्न॑न्।
 ताः परा॑ऽभवन्।
 आ॒ग्र॒य॒णं भ॑वति हु॒ताद्या॑य।
 यज॑मान॒स्याप॑राभावाय ॥ ९ ॥

दे॒वा वा ओष॑धी॒ष्वाजि॑म॒युः।
 ता इन्द्रा॑ग्नी उद॑जयताम्।
 तावे॑तमै॒न्द्रा॒ग्रं द्वा॑दशकपालं॒ निर॑वृणाताम्।
 यदै॒न्द्रा॒ग्नो भव॑त्यु॒ञ्जित्यै॑।

द्वादशकपालो भवति।
 द्वादश मासाः संवत्सरः।
 संवत्सरेणैवास्मा अन्नमवरुन्धे।
 वैश्वदेवश्चरुर्भवति।
 वैश्वदेवं वा अन्नम्।
 अन्नमेवास्मै स्वदयति ॥ 10 ॥

प्रथमजो वत्सो दक्षिणा समृद्ध्यै।
 सौम्यग् श्यामाकं चरुं निर्वपति।
 सोमो वा अकृष्टपच्यस्य राजा।
 अकृष्टपच्यमेवास्मै स्वदयति।
 वासो दक्षिणा।
 सौम्यगं हि देवतया वासः समृद्ध्यै।
 सरस्वत्यै चरुं निर्वपति।
 सरस्वते चरुम्।
 मिथुनमेवावरुन्धे।
 मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्ध्यै।
 एति वा एष यज्ञमुखादृद्ध्याः।
 योऽग्नेर्देवताया एति।
 अष्टावेतानि हवींषि भवन्ति।
 अष्टाक्षरा गायत्री।

गा॒य॒त्रो॑ऽग्निः ।

ते॒नै॒व यं॑ज्ञमु॒खाद्द॒ध्यां अ॒ग्नेर्दे॒वता॑यै॒ नैति॑ ॥ 11 ॥

ई॒युर्नि॒रव॑दयतेऽङ्गु॒ष्ठाभ्यां॑ जु॒होत्य॑नु॒मति॑र्दे॒वतां॑ नि॒र्वप॑ति
व॒ही दक्षि॑णा॒ यदै॒न्द्रं द॒ध्यप॑राभावाय स्वदयति॒ गावो॑
दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै॒ षट्च॑ ॥ 1 ॥

वै॒श्वदे॒वेन॒ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत ।

ताः सृ॒ष्टा न प्राजा॑यन्त ।

सो॑ऽग्नि॒रकाम॑यत ।

अ॒हमि॒माः प्रज॑नयेय॒मिति॑ ।

स प्र॒जाप॑तये॒ शुच॑मदधात् ।

सो॑ऽशोचत्प्र॒जामि॒च्छमा॑नः ।

तस्मा॒द्यं च॑ प्र॒जा भु॑नक्ति॒ यं च॑ न ।

तावु॒भौ शो॑चतः प्र॒जामि॒च्छमा॑नौ ।

तास्व॒ग्निम॒प्यसृ॑जत् ।

ता अ॒ग्निर॒ध्यैत् ॥ 12 ॥

सोमो॒ रेतो॑ऽदधात् ।

स॒वि॒ता प्राज॑नयत् ।

सर॑स्वती॒ वाच॑मदधात् ।

पू॒षाऽपो॑षयत् ।

ते वा ए॒ते त्रिः॑ संव॒त्सर॑स्य॒ प्रयु॑ज्यन्ते ।

ये दे॒वाः पु॒ष्टि॑पतयः ।
 सं॒व॒त्स॒रो वै प्र॒जाप॑तिः ।
 सं॒व॒त्स॒रेणै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्रा॒ज॑नयत् ।
 ताः प्र॒जा जा॒ता म॒रुतो॑ऽघ्नन् ।
 अ॒स्मान॑पि न प्रायु॑क्ष॒तेति॑ ॥ 13 ॥

स ए॒तं प्र॒जाप॑तिर्मा॒रुत॑गं स॒प्तक॑पालमपश्यत् ।
 तं निर॑वपत् ।
 ततो॒ वै प्र॒जाभ्यो॑ऽकल्पत ।
 यन्मा॑रु॒तो निरु॑प्यते ।
 य॒ज्ञस्य॒ क्लृ॑त्यै ।
 प्र॒जाना॑मघा॒ताय॑ ।
 स॒प्तक॑पालो भवति ।
 स॒प्त ग॑णा॒ वै म॒रुतः॑ ।
 ग॒ण॒श ए॒वास्मै॑ वि॒शं क॑ल्पयति ।
 स प्र॒जाप॑तिरशोचत् ॥ 14 ॥

याः पूर्वाः॑ प्र॒जा असृ॑क्षि ।
 म॒रुत॑स्ता अ॒वधि॑षुः ।
 क॒थम॑पराः सृ॒जेये॑ति ।
 तस्य॒ शुष्मं॑ आ॒ण्डं भू॑तं निर॑वर्तत ।
 तद्व्यु॑द॒हरत् ।

तदपोषयत्।
तत्प्राजायत।
आण्डस्य वा एतद्रूपम्।
यदामिक्षां।
यद्व्युद्धरति ॥ 15 ॥

प्रजा एव तद्यजमानः पोषयति।
वैश्वदेव्यामिक्षां भवति।
वैश्वदेव्यो वै प्रजाः।
प्रजा एवास्मै प्रजनयति।
वाजिनमानयति।
प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो दधाति।
द्यावापृथिव्यं एककपालो भवति।
प्रजा एव प्रजाता द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः
परिगृह्णाति।
देवासुराः संयत्ता आसन्।
सोऽग्निरब्रवीत् ॥ 16 ॥

मामग्ने यजत।
मया मुखेनासुराञ्जेष्यथेति।
मां द्वितीयमिति सोमोऽब्रवीत्।
मया राज्ञां जेष्यथेति।

मां तृतीयमिति सविता।
मया प्रसूता जेष्यथेति।
मां चतुर्थीमिति सरस्वती।
इन्द्रियं वोऽहं धास्यामीति।
मां पञ्चममिति पूषा।
मया प्रतिष्ठया जेष्यथेति ॥ 17 ॥

तैऽग्निना मुखेनासुरानजयन्।
सोमैन् राज्ञां।
सवित्रा प्रसूताः।
सरस्वतीन्द्रियमदधात्।
पूषा प्रतिष्ठाऽऽसीत्।
ततो वै देवा व्यजयन्त।
यदेतानि हवीगंषि निरुप्यन्ते विजित्यै।
नोत्तरवेदिमुपवपति।
पशवो वा उत्तरवेदिः।
अजाता इव ह्येतरर्हि पशवः ॥ 18 ॥

ऐदित्यंशोचद्व्युद्धरत्यब्रवीत्प्रतिष्ठायां
जेष्यथेत्येतरर्हि पशवः ॥ 2 ॥

त्रिवृद्धर्हिर्भवति।
माता पिता पुत्रः।

तदे॒व तन्मि॑थु॒नम्।
 उ॒ल्बं॑ गर्भो॑ ज॒रायु॑।
 तदे॒व तन्मि॑थु॒नम्।
 त्रे॒धा ब॒र्हिः सन्न॑द्धं भवति।
 त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः।
 ए॒ष्वैव॑ लो॒केषु॑ प्रति॑तिष्ठति।
 ए॒क॒धा पु॒नः सन्न॑द्धं भवति।
 एकं॑ इ॒व ह्य॑यं लो॒कः ॥ 19 ॥

अ॒स्मिन्ने॒व तेन॑ लो॒के प्रति॑तिष्ठति।
 प्र॒सु॒वो॑ भवन्ति।
 प्र॒थ॒म॒जा॒मे॒व पु॒ष्टि॒मव॑रुन्धे।
 प्र॒थ॒म॒जो व॑त्सो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै।
 पृ॒ष॒दा॒ज्यं गृ॑ह्णाति।
 प॒श॒वो वै पृ॑षदा॒ज्यम्।
 प॒शू॒ने॒वाव॑रुन्धे।
 प॒ञ्च॒गृ॒ही॒तं भ॑वति।
 पा॒ङ्क्ता॒ हि प॒शवः॑।
 ब॒हुरूपं॑ भ॑वति ॥ 20 ॥

ब॒हुरू॒पा हि प॒शवः॑ समृ॑द्ध्यै।
 अ॒ग्निं म॑न्थन्ति।

अ॒ग्निमु॑खा॒ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत।
यद॒ग्निं म॑न्थ॒न्ति।
अ॒ग्निमु॑खा ए॒व तत्प्र॒जा यज॑मानः सृजते।
नव॑ प्रया॒जा इ॑ज्यन्ते।
नवा॑नूया॒जाः।
अ॒ष्टौ ह॒वीग॑षि।
द्वावा॑घा॒रौ।
द्वावा॑ज्य॒भागौ ॥ 21 ॥

त्रि॒गुंश॑त्सम्प॒द्यन्ते॑।
त्रि॒गुंश॑दक्षरा वि॒राट्।
अन्न॑ वि॒राट्।
वि॒राजै॑वान्नाद्य॒मवरु॑न्धे।
यज॑मानो वा एक॑कपालः।
तेज॒ आज्य॑म्।
यदे॑क॒कपाल॑ आज्य॑मानय॒ति।
यज॑मानमे॒व तेज॑सा॒ सम॑र्धयति।
यज॑मानो वा एक॑कपालः।
प॒शव॑ आज्य॑म् ॥ 22 ॥

यदे॑क॒कपाल॑ आज्य॑मानय॒ति।
यज॑मानमे॒व प॒शुभिः॑ सम॑र्धयति।

यदल्पमानयेत्।
 अल्पा ए॒नं प॒शवो॑ भुञ्जन्त॒ उप॑तिष्ठेरन्।
 यद्वह्नीययेत्।
 ब॒हव॑ ए॒नं प॒शवो॑ऽभुञ्जन्त॒ उप॑तिष्ठेरन्।
 ब॒ह्वानी॑या॒विः पृ॑ष्ठं कुर्यात्।
 ब॒हव॑ ए॒वैनं॑ प॒शवो॑ भुञ्जन्त॒ उप॑तिष्ठन्ते।
 यज॑मानो वा एक॑कपालः।
 यदेक॑कपालस्याव॒द्येत् ॥ 23 ॥

यज॑मानस्याव॒द्येत्।
 उ॒द्वा मा॒द्येद्यज॑मानः।
 प्र वा॑ मीयेत।
 स॒कृदे॒व हो॑त॒व्यः।
 स॒कृदि॒व हि॑ सु॒वर्गो॑ लो॒कः।
 हु॒त्वाऽभि॑ जु॒होति॑।
 यज॑मानमे॒व सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयित्वा।
 तेज॑सा॒ सम॑र्धयति।
 यज॑मानो वा एक॑कपालः।
 सु॒वर्गो॑ लो॒क आ॑ह॒वनी॑यः ॥ 24 ॥

यदेक॑कपालमाह॒वनी॑ये जु॒होति॑।
 यज॑मानमे॒व सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयति।

यद्धस्तैन जुहुयात्।
सुवर्गाल्लोकाद्यजमानमवविध्येत्।
सुचा जुहोति।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
यत्प्राङ्घेत।
देवलोकमभि जयेत्।
यदक्षिणा पितृलोकम्।
यत्प्रत्यक् ॥ 25 ॥

रक्षागंसि यज्ञं हन्युः।
यदुदङ्घः।
मनुष्यलोकमभिजयेत्।
प्रतिष्ठितो होतव्यः।
एककपालं वै प्रतिष्ठन्तं द्यावापृथिवी
अनु प्रतिष्ठतः।
द्यावापृथिवी ऋतवः।
ऋतून् यज्ञः।
यज्ञं यजमानः।
यजमानं प्रजाः।
तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यः ॥ 26 ॥

वा॒जिनो॑ यजति।
 अ॒ग्निर्वा॒युः सूर्यः॑।
 ते वै वा॒जिनः॑।
 ताने॒व तद्य॑जति।
 अथो॒ खल्वा॑हुः।
 छ॒न्दाग्ं॑सि॒ वै वा॒जिन॒ इति॑।
 तान्ये॒व तद्य॑जति।
 ऋ॒क्सामे॑ वा इन्द्र॑स्य॒ हरीं॑ सोम॒पानौ॑।
 तयोः॑ परि॒धय॑ आ॒धानम्॑।
 वा॒जिनं॑ भाग॒धेयम्॑ ॥ 27 ॥

यदप्र॑हृत्य परि॒धीञ्जु॑हुयात्।
 अ॒न्तरा॑धानाभ्यां घा॒सं प्रय॑च्छेत्।
 प्र॒हृत्य॑ परि॒धीञ्जु॑होति।
 निरा॑धानाभ्यामे॒व घा॒सं प्रय॑च्छति।
 ब॒र्हिषि॑ विषि॒ञ्चन्वा॒जिन॒मान॑यति।
 प्र॒जा वै ब॒र्हिः।
 रेतो॑ वा॒जिनम्॑।
 प्र॒जास्वे॒व रेतो॑ दधाति।
 स॒मुप॑हूय॑ भक्षयन्ति।
 ए॒तत्सो॑मपीथा॒ ह्येते॑।

अथो॑ आ॒त्मन्ने॒व रे॒तो द॑धते।
यज॑मान॒ उत्त॑मो भ॒क्षय॑ति।
प॒शवो॒ वै वा॒जिन॑म्।
यज॑मान॒ ए॒व प॒शून्प्रति॑ष्ठापयन्ति ॥ 28 ॥

लो॒को ब॑हुरूपं भ॒वत्या॒ज्यंभा॒गौ प॒शव॑
आ॒ज्यंम॒वद्ये॑दा॒हव॑नीयः प्र॒त्यक्त॑स्मात्प्रति॑ष्ठितो हो॒त॒व्यो
भा॒ग॒धेय॑मे॒ते च॒त्वरि॑ च ॥ 3 ॥

प्र॒जाप॑तिः सवि॒ता भू॒त्वा प्र॒जा अ॑सृजत।
ता ए॑न॒मत्य॑मन्यन्त।
ता अ॑स्मा॒दपा॑क्रामन्।
ता वरु॑णो भू॒त्वा प्र॒जा वरु॑णेनाग्राहयत्।
ताः प्र॒जा वरु॑णगृहीताः।
प्र॒जाप॑तिं पु॒नरु॑पा॒धाव॒न्नाथ॑मिच्छ॒मानाः।
स ए॒तान्प्र॒जाप॑तिर्वरुणप्रघा॒सान॑पश्यत्।
तान्नि॑रवपत्।
तैर्वै॑ स प्र॒जा वरु॑णपा॒शाद॑मुञ्चत्।
यद्वरु॑णप्रघा॒सा नि॑रु॒प्यन्ते॑ ॥ 29 ॥

प्र॒जाना॑मवरुणग्राहाय।
तासां॑ दक्षि॑णो बा॒हुर्य॑क्न् आसीत्।
स॒व्यः प्र॑सृतः।

स ए॒तां द्वि॒तीयां॑ दक्षि॒णतो॑ वेदि॒मुद॑हन् ।
 ततो॒ वै स प्र॒जानां॑ दक्षि॒णं बा॒हुं प्रासा॑रयत् ।
 यद्द्वि॒तीयां॑ दक्षि॒णतो॑ वेदि॒मुद्ध॑न्ति ।
 प्र॒जाना॑मे॒व तद्य॑ज॒मानो॒ दक्षि॑णं बा॒हुं प्रसा॑रयति ।
 तस्मा॑च्चातु॒र्मास्य॑या॒ज्यमु॑ष्मिन् लो॒क उ॑भ॒याबा॑हुः ।
 य॒ज्ञाभि॑जित॒ग्ग् ह्य॑स्य ।
 पृथ॒मात्रा॑द्वेदी॒ अस॑म्भिन्ने भवतः ॥ 30 ॥

तस्मा॑त्पृथ॒मात्रं॑ व्य॒गंसौ॑ ।
 उत्त॑रस्यां॒ वेद्या॑मुत्तरवे॒दिमुप॑ वपति ।
 प॒शवो॒ वा उ॑त्तरवे॒दिः ।
 प॒शूने॒वावरु॑न्धे ।
 अथो॑ य॒ज्ञप॒रुषोऽन॑न्तरित्यै ।
 ए॒तद्ब्रा॑ह्मणान्ये॒व पञ्च॑ ह॒वीग॑षि ।
 अथै॒ष ऐ॑न्द्रा॒ग्नो भ॑वति ।
 प्रा॒णापा॒नौ वा ए॒तौ दे॒वाना॑म् ।
 यद्दि॑न्द्रा॒ग्नी ।
 यदै॑न्द्रा॒ग्नो भ॑वति ॥ 31 ॥

प्रा॒णापा॒नावे॒वावरु॑न्धे ।
 ओजो॒ बलं॑ वा ए॒तौ दे॒वाना॑म् ।
 यद्दि॑न्द्रा॒ग्नी ।

यदैन्द्रा॑ग्नो भव॑ति।
 ओजो॑ बल॑मेवावरु॑न्धे।
 मारु॑त्यामि॒क्षा भवति।
 वारु॑ण्यामि॒क्षा।
 मेषी॑ च॒ मेषश्च॑ भवतः।
 मिथु॑ना ए॒व प्र॒जा वरु॑णपा॒शान्मुञ्च॑ति।
 लोम॑शौ भ॑वतो मे॒ध्यत्वाय॑ ॥ 32 ॥

शमी॑पर्णान्यु॒प वप॑ति।
 घास॑मेवाभ्याम॒पि यच्छ॑ति।
 प्रजा॑पतिम॒न्नाद्यं॑ नोपा॑नमत्।
 स ए॒तेन॑ श॒तेध्मे॑न ह॒विषा॑ऽन्नाद्यम॑वारु॑न्ध।
 यत्परः॑ श॒तानि॑ शमी॒पर्णानि॑ भव॑न्ति।
 अ॒न्नाद्य॑स्यावरु॑द्ध्यै।
 सौम्या॑नि॒ वै क॒रीरा॑णि।
 सौम्या॑ खलु॒ वा आहु॑तिर्दिवो वृष्टिं॑ च्यावयति।
 यत्क॒रीरा॑णि॒ भव॑न्ति।
 सौम्य॑यैवाहु॑त्या दि॒वो वृष्टि॑मवरु॑न्धे।
 का॒य एक॑कपालो भवति।
 प्र॒जानां॑ क॒न्त्वाय॑।
 प्रति॑पूरु॒षं क॑रम्भपा॒त्राणि॑ भवन्ति।

जा॒ता ए॒व प्र॒जा वरु॑णपा॒शान्मुञ्च॑ति ।
 एक॒मति॑रिक्तम् ।
 ज॒नि॒ष्यमा॑णा ए॒व प्र॒जा वरु॑णपा॒शान्मुञ्च॑ति ॥ 33 ॥

नि॒रु॒प्यन्तै॑ भवतो॒ भव॑न्ति मे॒ध्य॒त्वाय॑ रु॒न्ध्रे षट्च॑ ॥ 4 ॥

उत्त॑रस्यां॒ वेद्या॑म॒न्यानि॑ ह॒वीग॑ंषि सादयति ।
 दक्षि॑णायां मारु॒तीम् ।
 अ॒प॒धुर॑मे॒वैना॑ युनक्ति ।
 अथो॒ ओज॑ ए॒वासा॒मव॑ हरति ।
 तस्मा॑द्ब्रह्म॑णश्च क्ष॒त्राच्च॒ विशो॑ऽन्यतोप॒क्रमि॑णीः ।
 मा॒रु॒त्या पूर्॒वया॑ प्रच॑रति ।
 अ॒नृत॑मे॒वाव॑ यजते ।
 वा॒रु॒ण्योत्त॑रया ।
 अ॒न्त॒त ए॒व वरु॑ण॒मव॑ यजते ।
 यदे॒वाध्व॑र्युः क॒रोति॑ ॥ 34 ॥

तत्प्र॑तिप्रस्था॒ता क॑रोति ।
 तस्मा॑द्यच्छ्रे॒या॑न्क॒रोति॑ ।
 तत्पा॑पी॒या॑न्करोति ।
 पत्नी॑ वाचयति ।
 मे॒ध्या॑मे॒वैना॑ करोति ।
 अथो॒ तप॑ ए॒वैना॒मुप॑ नयति ।

यञ्जार॒गं सन्तं॑ न प्र॒ब्रूयात्।
 प्रि॒यं ज्ञा॒ति॒गं रु॒न्ध्यात्।
 अ॒सौ मे॑ जा॒र इति॑ निर्दि॒शेत्।
 निर्दि॒श्यै॒वैनं॑ वरुणपा॒शेन॑ ग्राहयति ॥ 35 ॥

प्र॒घा॒स्यान् हवाम॑ह॒ इति॑ प॒त्नीमु॒दान॑यति।
 अ॒ह॒तै॒वैना॑म्।
 यत्प॒त्नीं पुरो॑नुवा॒क्या॑मनु ब्रूयात्।
 निर्वी॑र्यो॒ यज॑मानः स्यात्।
 यज॑मानोऽ॒न्वा॑ह।
 आ॒त्म॒न्ने॒व वी॒र्यं॑ धत्ते।
 उ॒भौ या॒ज्या॒गं स॒वीर्य॑त्वायं।
 यद्ग्रा॑मे॒ यदर॑ण्य॒ इत्या॑ह।
 य॒थो॒दि॒तमे॒व वरु॑ण॒मव॑ यजते।
 य॒ज॒मा॒नदे॒वत्यो॑ वा आ॒हव॒नीयः॑ ॥ 36 ॥

भ्रा॒तृ॒व्य॒दे॒वत्यो॑ दक्षि॑णः।
 यदा॑हव॒नीये॑ जुहुयात्।
 यज॑मानं वरुणपा॒शेन॑ ग्राहयेत्।
 दक्षि॑णेऽ॒ग्नौ जु॑होति।
 भ्रा॒तृ॒व्यमे॒व वरु॑णपा॒शेन॑ ग्राहयति।
 शूर्पे॑ण जुहोति।

अन्यमेव वरुणमवयजते।
 शीरुषन्नधि निधाय जुहोति।
 शीरुषत एव वरुणमवयजते।
 प्रत्यङ्क्तिष्ठञ्जुहोति ॥ 37 ॥

प्रत्यङ्ङेव वरुणपाशान्निर्मुच्यते।
 अक्रन्कर्म कर्मकृत इत्याह।
 देवानृणं निरवदाय।
 अनृणा गृहानुपप्रेतेति वावैतदाह।
 वरुणगृहीतं वा एतद्यज्ञस्य।
 यद्यजुषा गृहीतस्यातिरिच्यते।
 तुषाश्च निष्कासश्च।
 तुषैश्च निष्कासेन चावभृथमवैति।
 वरुणगृहीतेनैव वरुणमवयजते।
 अपोऽवभृथमवैति ॥ 38 ॥

अप्सु वै वरुणः।
 साक्षादेव वरुणमव यजते।
 प्रतियुतो वरुणस्य पाश इत्याह।
 वरुणपाशादेव निर्मुच्यते।
 अप्रतीक्षमायन्ति।
 वरुणस्यान्तर्हित्यै।

एधो॑ऽस्येधिषी॒महीत्या॑ह ।
स॒मिधै॑वाग्निं न॒मस्य॑न्तं उ॒पाय॑न्ति ।
तेजो॑सि॒ तेजो॑ मयि॒ धेहीत्या॑ह ।
तेजं॑ ए॒वात्मन्ध॑त्ते ॥ 39 ॥

क॒रोति॑ ग्राहयत्याहव॒नीय॑स्तिष्ठञ्जुहोत्य॒पोऽवभृ॑थमवैति
धत्ते ॥ 5 ॥

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन् ।
सो॑ऽग्निर॑ब्रवीत् ।
ममे॒यम॑नीकवती त॒नूः ।
तां प्री॑णीत ।
अथासु॑रान॒भिभ॑विष्य॒थेति॑ ।
ते दे॒वा अ॒ग्रये॑ऽनीकवते
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपन् ।
सो॑ऽग्निर॑नीकवा॒न्धस्वेन॑ भाग॒धेये॑न प्री॒तः ।
च॒तुर्धा॑ऽनीकान्यजनयत ।
ततो॑ दे॒वा अभ॑वन् ।
परा॑ऽसुराः ॥ 40 ॥

यद॒ग्रये॑ऽनीकवते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पति ।
अ॒ग्निमे॒वान्नीक॑वन्त॒ग्ग्स्वेन॑ भाग॒धेये॑न प्रीणाति ।
सो॑ऽग्निर॑नीकवा॒न्धस्वेन॑ भाग॒धेये॑न प्री॒तः ।

च॒तु॒र्धा॒ऽनी॒कानि॑ जनयते।
 अ॒सौ वा आ॑दि॒त्यो॑ऽग्नि॒रनी॑कवान्।
 तस्य॑ र॒श्मयो॑ऽनी॒कानि॑।
 सा॒क॒ग्ं सूर्ये॑णोद्य॒ता निर्व॑पति।
 सा॒क्षादे॒वास्मा॒ अनी॑कानि जनयति।
 तेऽसु॑राः॒ परा॑जिता॒ यन्तः॑।
 द्यावा॑पृथि॒वी उपा॑श्रयन् ॥ 41 ॥

ते दे॒वा म॒रुद्भ्यः॑ सान्तप॒नेभ्य॑श्च॒रुं निर॑वपन्।
 तान्द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मे॒वोभ॑यतः॒ सम॑तपन्।
 यन्म॒रुद्भ्यः॑ सान्तप॒नेभ्य॑श्च॒रुं निर्व॑पति।
 द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मे॒व तदु॑भयतो॒ यज॑मानो॒
 भ्रातृ॑व्यान्थ्सन्त॑पति।
 म॒ध्यन्दि॑ने॒ निर्व॑पति।
 तर्हि॑ हि तेऽक्षि॑ण॒ष्टं तप॑ति।
 च॒रुर्भव॑ति।
 स॒र्वत॑ ए॒वैना॒न्थ्सन्त॑पति।
 ते दे॒वाः श्वो॑वि॒ज॒यि॒नः सन्तः॑।
 सर्वा॑सां दु॒ग्धे गृ॑हमे॒धीयं॑ च॒रुं निर॑वपन् ॥ 42 ॥

आशि॑ता ए॒वाद्यो॑प॒वसाम॑।
 कस्य॑ वाऽहे॒दम्।

कस्य॑ वा॒ श्वो भ॑वितेति॑ ।
 स श्रु॑तोऽभवत् ।
 तस्याहु॑तस्य॒ नाश्र॑न् ।
 न हि दे॒वा अहु॑तस्या॒श्रन्ति॑ ।
 तेऽब्रु॑वन् ।
 कस्मा॑ इ॒मग्ं हो॑ष्याम॒ इति॑ ।
 म॒रुद्भ्यो॑ गृहमे॒धिभ्य॑ इत्य॑ब्रुवन् ।
 तं म॒रुद्भ्यो॑ गृहमे॒धिभ्यो॑ऽजुहवुः ॥ 43 ॥

ततो॑ दे॒वा अभ॑वन् ।
 पराऽसु॑राः ।
 यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ म॒रुद्भ्यो॑ गृहमे॒धिभ्यो॑ गृहे
 जुह्व॑ति ।
 भव॑त्या॒त्मना॑ ।
 परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति ।
 यद्वै य॒ज्ञस्य॑ पाक॒त्रा क्रि॒यते॑ ।
 प॒शव्यं॑ तत् ।
 पा॒क॒त्रा वा ए॒तत्क्रि॑यते ।
 यन्ने॒ध्मा ब॒र्हिर्भ॑वति ।
 न सा॑मिधे॒नीर॒न्वाह॑ ॥ 44 ॥

न प्रयाजा इज्यन्ते॑।
 नानूयाजाः॑।
 य एवं वेद॑।
 पशुमान्भवति॑।
 आज्यभागौ यजति॑।
 यज्ञस्यैव चक्षुषी॑ नान्तरैति॑।
 मरुतो॑ गृहमेधि॒नो यजति॑।
 भागधेये॑नैवैनान्थ्सम॑र्धयति॑।
 अग्निग्ग् स्विष्ट॑कृतं यजति॑ प्रतिष्ठित्यै॑।
 इडा॑न्तो भवति॑।
 पशवो॑ वा इडा॑।
 पशुष्वेवोपरि॑ष्टात्प्रति॑तिष्ठति ॥ 45 ॥

असुरा॑ अश्रयन्गृहमे॒धीयं च॒रुं
 निर॑वपन्नजुहवुर॒न्वाहेडा॑न्तो भवति॒ द्वे च ॥ 6 ॥

यत्पत्नीं॑ गृहमे॒धीय॑स्याश्री॒यात्।
 गृहमे॒ध्ये॒व स्या॑त्।
 वि त्व॑स्य य॒ज्ञ ऋ॑ध्येत।
 यन्नाश्री॑यात्।
 अगृहमे॒धी स्या॑त्।
 नास्य॑ य॒ज्ञो व्यृ॑ध्येत।

प्रतिवेशं पचेयुः।
 तस्यांश्रीयात्।
 गृहमेध्यैव भवति।
 नास्यं यज्ञो व्यृद्ध्यते ॥ 46 ॥

ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा।
 आशिता अभवन्।
 आज्जंताभ्यञ्जत।
 अनुवत्सान्वासयन्।
 तेभ्योऽसुराः क्षुधं प्राहिण्वन्।
 सा देवेषु लोकमवित्वा।
 असुरान्पुनरगच्छत्।
 गृहमेधीयेनेष्ट्वा।
 आशिता भवन्ति।
 आज्जंतेऽभ्यञ्जते ॥ 47 ॥

अनुवत्सान् वासयन्ति।
 भ्रातृव्यायैव तद्यजमानः क्षुधं प्रहिणोति।
 ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा।
 इन्द्राय निष्कासं न्यदधुः।
 अस्मानेव श्व इन्द्रो निहितभाग उपावर्तितेति।
 तानिन्द्रो निहितभाग उपावर्तत।

गृ॒हमे॒धीये॑ने॒ष्ट्वा ।
 इन्द्रा॑य निष्का॒सं निद॑ध्यात् ।
 इन्द्रं॑ ए॒वैनं॑ निहि॑तभाग उ॒पाव॑र्तते ।
 गार्ह॑पत्ये जुहोति ॥ 48 ॥

भा॒ग॒धेये॑नै॒वैन॑गुं॒ सम॑र्धयति ।
 ऋष॑भमाह्व॑यति ।
 व॒षट्कार॑ ए॒वास्य॑ सः ।
 अथो॑ इन्द्रि॒यमे॒व तद्वी॑र्यं॒ यज॑मानो
 भ्रातृ॑व्यस्य वृङ्क्ते ।
 इन्द्रो॑ वृ॒त्रगुं॑ ह॒त्वा ।
 परा॑ परा॒वत॑मगच्छत् ।
 अपा॑राधमि॒ति मन्य॑मानः ।
 सोऽब्र॑वीत् ।
 क इ॒दं वे॑दिष्य॒तीति॑ ।
 तेऽब्रु॑वन्म॒रुतो॒ वरं॑ वृणामहे ॥ 49 ॥

अथ॑ व॒यं वे॑दाम ।
 अ॒स्मभ्य॑मे॒व प्र॑थ॒मगुं॑ ह॒विर्निरु॑प्याता॒ इति॑ ।
 त ए॑न॒मध्य॑क्रीडन् ।
 तत्क्री॒डिनां॑ क्रीडि॒त्वम् ।
 यन्म॒रुद्भ्यः॑ क्री॒डिभ्यः॑ प्रथ॒मगुं॑

ह॒विर्नि॑रु॒प्यते॒ विजि॑त्यै।
सा॒क॒ग्ं सू॒र्ये॑णोद्य॒ता निर्व॑पति।
ए॒तस्मि॑न्वै लो॒क इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्त्समृ॑द्ध्यै।
ए॒तद्ब्रा॑ह्मणान्ये॒व पञ्च॑ ह॒वीग॑ंषि।
ए॒तद्ब्रा॑ह्मण ऐन्द्रा॒ग्रः।
अथै॒ष ऐ॒न्द्रश्च॒रुर्भव॑ति ॥ 50 ॥

उ॒द्धारं॑ वा ए॒तमिन्द्र॑ उद॑हरत।
वृ॒त्रग्ं ह॒त्वा।
अ॒न्यासु॑ दे॒वता॒स्वधि॑।
य॒देष॑ ऐ॒न्द्रश्च॒रुर्भव॑ति।
उ॒द्धार॑मे॒व तं यज॑मान॒ उद्ध॑रते।
अ॒न्यासु॑ प्र॒जास्वधि॑।
वै॒श्वक॑र्म॒ण एक॑कपालो भवति।
विश्वान्ये॒व तेन॑ कर्मा॑णि॒ यज॑मानोऽव॑रुन्धे ॥ 51 ॥

ऋ॒द्ध्यते॒ऽभ्यञ्ज॑ते जुहोति वृ॒णाम॑है भवत्य॒ष्टौ च॑ ॥ 7 ॥

वै॒श्वदे॒वेन॑ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत।
ता व॑रुणप्रघा॒सैर्व॑रुणपा॒शाद॑मुञ्चत्।
सा॒क॒मेधैः॑ प्रत्य॑स्थापयत्।
त्र्य॑म्बकै रु॒द्रं नि॒रवा॑दयत।
पि॒तृय॒ज्ञेन॑ सुव॒र्गं लो॒कम॑गमयत्।

यद्वैश्वदेवेन॑ यज॑ते।
 प्र॒जा ए॒व तद्यज॑मानः सृजते।
 ता व॑रुणप्रघा॒सैर्वरुण॑पा॒शान्मुञ्च॑ति।
 सा॒क॒मे॒धैः प्र॑तिष्ठापयति।
 त्र्य॑म्बकै रु॒द्रं नि॒रव॑दयते ॥ 52 ॥

पि॒तृय॒ज्ञेन॑ सुव॒र्गं लो॒कं ग॑मयति।
 द॒क्षि॒ण॒तः प्रा॑चीनावी॒ती निर्व॑पति।
 द॒क्षि॒णावृ॑द्धि पि॒तृणा॑म्।
 अना॑दृत्य॒ तत्।
 उ॒त्त॒र॒त ए॒वोप॑वीय॒ निर्व॑पेत्।
 उ॒भये॒ हि दे॒वाश्च॑ पि॒तर॑श्चे॒ज्यन्ते॑।
 अथो॒ यदे॒व द॑क्षिणा॒र्धेऽधि॑ श्रय॑ति।
 तेन॑ दक्षिणावृ॒त्।
 सोमा॑य पि॒तृमते॑ पुरो॒डाश॑गुं षट्क॑पालं॒ निर्व॑पति।
 सं॒व॒त्स॒रो वै सोमः॑ पि॒तृमा॑न् ॥ 53 ॥

सं॒व॒त्स॒रमे॒व प्री॑णाति।
 पि॒तृभ्यो॑ बर्हिषद्भ्यो॑ धा॒नाः।
 मासा॒ वै पि॒तरो॑ बर्हिषदः।
 मासा॑ने॒व प्री॑णाति।
 यस्मि॒न्वा ऋ॒तौ पुरु॑षः प्र॒मीय॑ते।

सौ॑ऽस्या॒मुष्मि॑न्लो॒के भ॑वति ।
 ब॒हुरू॒पा धा॒ना भ॑वन्ति ।
 अ॒हो॒रा॒त्राणा॑म॒भिजि॑त्यै ।
 पि॒तृभ्यो॑ऽग्नि॒ष्वत्तेभ्यो॑ म॒न्थम् ।
 अ॒र्धमा॒सा वै पि॒तरो॑ऽग्नि॒ष्वत्ताः ॥ 54 ॥

अ॒र्धमा॒साने॒व प्री॑णाति ।
 अ॒भिवा॒न्या॑यै दुग्धे भ॑वति ।
 सा हि पि॑तृदे॒वत्यं॑ दु॒हे ।
 यत्पू॑र्णम् ।
 तन्म॑नु॒ष्या॑णाम् ।
 उ॒पर्य॒र्धो दे॒वाना॑म् ।
 अ॒र्धः पि॑तृणाम् ।
 अ॒र्ध उ॒पम॑न्थति ।
 अ॒र्धो हि पि॑तृणाम् ।
 ए॒कयो॑पमन्थति ॥ 55 ॥

एका॒ हि पि॑तृणाम् ।
 द॒क्षि॒णो॒पम॑न्थति ।
 द॒क्षि॒णावृ॑द्धि पि॑तृणाम् ।
 अ॒ना॒र॒भ्यो॒पम॑न्थति ।
 तद्धि पि॑तृ॒न्गच्छ॑ति ।

इ॒मां दि॒शं वे॒दिमु॒द्ध॑न्ति ।
 उ॒भये॒ हि दे॒वाश्च॑ पि॒तरं॑श्चे॒ज्यन्ते॑ ।
 चतु॒स्त्रक्ति॑र्भवति ।
 सर्वा॒ ह्यनु॑ दि॒शः पि॒तरः॑ ।
 अखा॑ता भवति ॥ 56 ॥

खा॒ता हि दे॒वाना॑म् ।
 म॒ध्यतो॑ऽग्निराधीयते ।
 अ॒न्ततो॑ हि दे॒वाना॑माधीयते ।
 वर्षी॑यानिध्म इ॒ध्माद्भव॑ति व्यावृ॒त्त्यै ।
 परि॑ श्रयति ।
 अ॒न्तर्हि॑तो॒ हि पि॑तृलो॒को म॑नुष्यलो॒कात् ।
 यत्प॑रुषि दि॒नम् ।
 तद्दे॒वाना॑म् ।
 यद॑न्तरा ।
 तन्म॑नुष्या॒णाम् ॥ 57 ॥

यथ्स॑मूलम् ।
 तत्पि॑तृणाम् ।
 समू॑लं ब॒र्हिर्भव॑ति व्यावृ॒त्त्यै ।
 द॒क्षिणा॑ स्तृणाति ।
 द॒क्षिणा॑वृद्धि पि॑तृणाम् ।

त्रिः पर्येति।
तृतीये वा इतो लोके पितरः।
तानेव प्रीणाति।
त्रिः पुनः पर्येति।
षट्थसम्पद्यन्ते ॥ 58 ॥

षड्वा ऋतवः।
ऋतूनेव प्रीणाति।
यत्प्रस्तरं यजुषा गृहीयात्।
प्रमायुको यजमानः स्यात्।
यन्न गृहीयात्।
अनायतनः स्यात्।
तूष्णीमेव न्यस्येत्।
न प्रमायुको भवति।
नानायतनः।
यत्त्वीन्परिधीन्परिदध्यात् ॥ 59 ॥

मृत्युना यजमानं परिगृहीयात्।
यन्न परिदध्यात्।
रक्षागंसि यज्ञं हन्युः।
द्वौ परिधी परिदधाति।
रक्षसामपहत्यै।

अथो॑ मृ॒त्योरे॒व यज॑मान॒मुत्सृ॑जति ।
 यत्त्वी॑णिं त्री॒णि हृ॒वीग्ध्यु॑दा॒हरै॑युः ।
 त्रय॑स्त्रय एषा॒ग्ं सा॒कं प्र॒मीये॑रन् ।
 एकै॑कम॒नूची॑ना॒न्युदा॑हरन्ति ।
 एकै॑क ए॒वैषा॑म॒न्वञ्चः॑ प्र॒मीय॑ते ।
 क॒शिपुं॑ कशिप॒व्याय॑ ।
 उ॒प॒ब॒र्ह॑णमु॒प॒ब॒र्ह॑ण्याय ।
 आञ्ज॑नमाञ्ज॒न्याय॑ ।
 अ॒भ्यञ्ज॑नमभ्यञ्ज॒न्याय॑ ।
 यथा॒भा॒गमे॒वैनान्॑प्रीणाति ॥ 60 ॥

नि॒र॒व॒द॒य॒ते पि॒तृ॒मा॒न॒ग्नि॒ष्वा॒त्ता ए॒क॒यो॒प॒म॒न्थ॒त्य॒खा॒ता भ॒वति॑
 म॒नु॒ष्या॑णां प॒द्यन्ते॑ परि॒द्ध्यान्मी॑यते॒ पञ्च॑ च ॥ 8 ॥

अ॒ग्रये॑ दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑
 समि॒ध्यमा॑ना॒यानु॑ब्रूहीत्याह ।
 उ॒भये॑ हि दे॒वाश्च॑ पि॒तर॑श्चे॒ज्यन्ते॑ ।
 ए॒का॒म॒न्वा॑ह ।
 ए॒का॒ हि पि॑तृ॒णाम् ।
 त्रि॒र॒न्वा॑ह ।
 त्रि॒र्हि दे॒वाना॑म् ।
 आ॒घ्रा॒रावा॑घारयति ।

य॒ज्ञ॒प॒रु॒षो॒र॒न॒न्त॒रि॒त्यै॑ ।
ना॒र्षे॒यं वृ॑णी॒ते ।
न हो॒ता॒र॒म् ॥ 61 ॥

यदा॑र्षे॒यं वृ॑णी॒त ।
यद्धो॑ता॒र॒म् ।
प्र॒मायु॑को॒ यज॑मानः स्यात् ।
प्र॒मायु॑को॒ होता॑ ।
तस्मा॒न्न वृ॑णी॒ते ।
यज॑मानस्य॒ होतु॑र्गोपी॒थाय॑ ।
अपं॑ ब॒र्हिषः॑ प्रया॒जान् य॑जति ।
प्र॒जा वै ब॒र्हिः॑ ।
प्र॒जा ए॒व मृ॒त्यो॒रु॒थ्सृ॑जति ।
आ॒ज्य॑भा॒गौ य॑जति ॥ 62 ॥

य॒ज्ञ॒स्यै॒व च॑क्षु॒षी॒ नान्तरै॑ति ।
प्रा॒ची॒ना॒वी॒ती सोमं॑ यजति ।
पि॒तृ॒दे॒व॒त्यां हि॑ ।
ए॒षाऽऽहु॑तिः ।
प॒ञ्च॒कृ॒त्वोऽव॑द्यति ।
प॒ञ्च॒ ह्ये॑ता दे॒वताः॑ ।
द्वे पु॑रोऽनुवा॒क्ये॑ ।

या॒ज्या॑ दे॒वता॑ वषट्कारः।
 ता ए॒व प्री॑णाति।
 सन्त॑तमव॒द्यति ॥ 63 ॥

ऋ॒तूना॑ग्ं सन्त॑त्यै।
 प्रै॒वैभ्यः॑ पूर्॒वया॑ पु॒रोऽनु॒वाक्य॑याऽऽह।
 प्रण॑यति द्वि॒तीय॑या।
 ग॒मय॑ति या॒ज्यया॑।
 तृ॒तीये॒ वा इ॒तो लो॒के पि॒तरः॑।
 अ॒हं ए॒वैनां॑ पूर्॒वया॑ पु॒रोऽनु॒वाक्य॑याऽत्यान॑यति।
 रात्रि॑यै द्वि॒तीय॑या।
 ऐ॒वैना॑न् या॒ज्यया॑ गमयति।
 द॒क्षिण॑तोऽव॒दाय॑।
 उद॒ङ्ङुःति॑क्रामति॒ व्यावृ॑त्त्यै ॥ 64 ॥

आस्व॑धेत्याश्रावयति।
 अस्तु॑ स्व॒धेति॑ प्र॒त्याश्रा॑वयति।
 स्व॒धा नम॑ इति॒ वषट्क॑रोति।
 स्व॒धाका॑रो हि पि॒तृणा॑म्।
 सोम॑म॒ग्रे य॑जति।
 सोम॑प्रयाजा॒ हि पि॒तरः॑।
 सोम॑ं पि॒तृम॑न्तं यजति।

संव॒थ्स॒रो वै सोमः॑ पितृ॒मान्।
 संव॒थ्स॒रमे॒व तद्य॑जति।
 पि॒तृन्ब॑र्हि॒षदो॑ यजति ॥ 65 ॥

ये वै यज्वा॑नः।
 ते पि॒तरो॑ बर्हि॒षदः॑।
 ताने॒व तद्य॑जति।
 पि॒तृन॑ग्नि॒ष्वात्तान्॑ यजति।
 ये वा अय॑ज्वानो गृहमे॒धिनः॑।
 ते पि॒तरो॑ऽग्नि॒ष्वात्ताः॑।
 ताने॒व तद्य॑जति।
 अ॒ग्निं क॑व्य॒वाहनं॑ यजति।
 य ए॒व पि॑तृ॒णाम॒ग्निः।
 तमे॒व तद्य॑जति ॥ 66 ॥

अथो॒ यथा॒ऽग्नि॒ग्ं स्वि॑ष्ट॒कृतं॑ यजति।
 ता॒दृगे॒व तत्।
 ए॒तत्ते॑ तत् ये च॒ त्वाम॑न्विति
 ति॒सृषु॑ स्र॒क्तीषु॑ निदधाति।
 तस्मा॒दा तृ॒तीया॒त्पुरु॑षा॒न्नाम॑ न गृह्णन्ति।
 ए॒ताव॑न्तो हीज्यन्ते॑।
 अत्र॑ पि॒तरो॑ यथाभा॒गं म॑न्दध्व॒मित्या॑ह।

ह्रीका॒ हि पि॒तरः॑ ।
 उद॑श्चो॒ निष्क्रा॑मन्ति ।
 ए॒षा वै म॑नु॒ष्याणां॑ दिक् ।
 स्वामे॒व तद्दिश॑मनु॒ निष्क्रा॑मन्ति ॥ 67 ॥

आ॒ह्व॒नीय॑मु॒पति॑ष्ठन्ते ।
 न्ये॑वास्मै॒ तद्ध्रु॑वते ।
 यथ्स॒त्याह॑व॒नीये॑ ।
 अथान्यत्र॒ चर॑न्ति ।
 आतमि॑तोरु॒पति॑ष्ठन्ते ।
 अ॒ग्निमे॒वोप॑द्र॒ष्टारं॑ कृत्वा ।
 पि॒तृन्नि॒रव॑दयन्ते ।
 अन्तं॒ वा ए॒ते प्रा॒णानां॑ गच्छन्ति ।
 य आतमि॑तोरु॒पति॑ष्ठन्ते ।
 सु॒स॒न्द॒शं त्वा व॒यमित्या॑ह ॥ 68 ॥

प्रा॒णो वै सु॑स॒न्दक् ।
 प्रा॒णमे॒वात्म॑न्द॒धते॑ ।
 योजा॑न्वि॒न्द्र ते॒ हरी॑ इत्या॒ह ।
 प्रा॒णमे॒व पु॑न॒रयु॑क्त ।
 अक्ष॑न्नमी॒मद॑न्त॒ हीति॑ गार्ह॑पत्य॒मुप॑तिष्ठन्ते ।
 अक्ष॑न्नमी॒मद॑न्ताथ॒ त्वोप॑तिष्ठामह॒ इति॑ वावैतदा॒ह ।

अमी॑मदन्त॒ पित॑रः सो॒म्या इत्य॑भि प्रप॑द्यन्ते।
 अमी॑मदन्त॒ पित॑रोऽथ॒ त्वाऽभि॑ प्रप॑द्यामह्
 इति॒ वावै॑तदा॒ह।
 अ॒पः परि॑षिञ्चति।
 मा॒र्जय॑त्ये॒वैनान्॑ ॥ 69 ॥

अथो॑ त॒र्पय॑त्ये॒व।
 तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑।
 य ए॒वं वेद॑।
 अ॒पं ब॑र्हिषावनूया॒जौ य॑जति।
 प्र॒जा वै ब॒र्हिः।
 प्र॒जा ए॒व मृ॒त्योरु॑त्सृजति।
 च॒तुरः॑ प्रया॒जान् य॑जति।
 द्वा॒व॑नूया॒जौ।
 षट्॑त्सम्प॑द्यन्ते।
 षड्वा॑ ऋ॒तवः॑ ॥ 70 ॥

ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति।
 न प॒त्यन्वा॑स्ते।
 न संया॑जयन्ति।
 यत्प॒त्यन्वा॑सीत।
 यत्संया॑जये॒युः।

प्र॒मायु॑का स्यात्।
तस्मान्ना॒न्वा॑स्ते।
न संया॑जयन्ति।
पत्न्यै॑ गोपी॒थाय॑ ॥ 71 ॥

होता॑र॒माज्य॑भागौ यजति॒ सन्त॑त॒मव॑ द्यति॒ व्यावृ॑त्त्यै बर्हिषदो॑
यजति॒ तमे॒व तद्य॑ज॒त्यनु॑निष्क्रामन्त्याहैनानृ॒तवो॑ नव॑ च ॥ 9 ॥

प्र॒ति॒पू॒रु॒षमे॑क॒कपाल॑न्निर्वपति।
जा॒ता ए॒व प्र॒जा रु॒द्रान्नि॒रव॑दयते।
एक॑मतिरिक्तम्।
ज॒नि॒ष्यमा॑णा ए॒व प्र॒जा रु॒द्रान्नि॒रव॑दयते।
एक॑कपाला भवन्ति।
एक॑धैव रु॒द्रं नि॒रव॑दयते।
नाभिघा॑रयति।
यद॑भिघा॒रये॑त्।
अ॒न्त॒र॒व॒चा॒रिण॑ग्ं रु॒द्रं कु॑र्यात्।
ए॒कोल्मु॑केन॑ यन्ति ॥ 72 ॥

तद्धि॑ रु॒द्रस्य॑ भाग॒धेय॑म्।
इ॒मां दि॑शं यन्ति।
ए॒षा वै रु॒द्रस्य॑ दिक्।
स्वाया॑मे॒व दि॒शि रु॒द्रं नि॒रव॑दयते।

रुद्रो वा अपशुकाया आहुत्यै नातिष्ठत।
 असौ ते पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्यात्।
 यमेव द्वेष्टि।
 तमस्मै पशुं निर्दिशति।
 यदि न द्विष्यात्।
 आखुस्तै पशुरिति ब्रूयात् ॥ 73 ॥

न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति।
 नारण्यान्।
 चतुष्पथे जुहोति।
 एष वा अग्नीनां पड्बीशो नाम।
 अग्निवत्येव जुहोति।
 मध्यमेन पर्णेन जुहोति।
 सुग्ध्येषा।
 अथो खलु।
 अन्तमेनैव होतव्यम्।
 अन्त एव रुद्रं निरवदयते ॥ 74 ॥

एष ते रुद्र भागः सह स्वस्राऽम्बिकयेत्याह।
 शरद्वा अस्याम्बिका स्वसा।
 तथा वा एष हिनस्ति।
 यग्ं हिनस्ति।

तयै॒वैन॑ग्ं स॒ह श॑मयति।
 भेष॒जं ग॒व इत्या॑ह।
 याव॑न्त ए॒व ग्रा॒म्याः प॒शवः॑।
 तेभ्यो॑ भेष॒जं क॑रोति।
 अवा॑म्ब रु॒द्रम॑दिम॒हीत्या॑ह।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॑माशा॑स्ते ॥ 75 ॥

त्र्य॑म्बकं यजामह॒ इत्या॑ह।
 मृ॒त्योर्मु॑क्षीय॒ माऽमृ॑ता॒दिति॑ वावैतदा॑ह।
 उत्कि॑रन्ति।
 भग॑स्य लीफ॒सन्ते।
 मू॒ते कृ॒त्वाऽऽस॑जन्ति।
 यथा॑ ज॒नं य॒तेऽव॑सं क॒रोति॑।
 ता॒दृगे॒व तत्।
 ए॒ष ते॑ रु॒द्र भा॒ग इत्या॑ह नि॒रव॑त्त्यै।
 अप्र॑तीक्ष॒माय॑न्ति।
 अ॒पः परि॑षिञ्चति।
 रु॒द्रस्या॒न्तर्हि॑त्यै।
 प्र वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते।
 ये त्र्य॑म्बकै॒श्वर॑न्ति।
 आ॒दि॒त्यं च॒रुं पु॒नरे॑त्य॒ निर्व॑पति।

इ॒यं वा अ॒दि॒तिः ।

अ॒स्यामे॒व प्र॒ति॒ति॒ष्ठन्ति ॥ 76 ॥

य॒न्ति ब्रू॒या॒न्निर॒व॒दय॑ते शास्ते सिञ्च॑ति षट्चं ॥ 10 ॥

अ॒नु॒म॒त्यै वै॒श्व॒दे॒वे॒न॒ ताः सृ॒ष्टा॒स्त्रि॒वृ॒त्प्र॒जा॒प॒तिः
स॒वि॒तो॒त्त॒र॒स्यां दे॒वा॒सु॒राः सो॒ऽग्नि॒र्य॒त्प॒त्नी॒ वै॒श्व॒दे॒वे॒न॒
ता व॑रुणप्रघा॒सैर॒ग्नये॑ दे॒वेभ्यः॑ प्र॒ति॒पू॒रुषं॑ दशं ॥ 10 ॥

अ॒नु॒म॒त्यै प्र॒थम॒जो व॒त्सो ब॑हुरू॒पा हि प॒शवः॑
तस्मा॑त्पृथम॒त्रं यद्ग॒न्येऽनी॑कवत उद्धारं वा
अ॒ग्नये॑ दे॒वेभ्य॑ ऋ॒तू॒ने॒व षट्त्सं॑सतिः ॥ 76 ॥

अ॒नु॒म॒त्यै प्र॒ति॒ति॒ष्ठन्ति ॥

॥ हरिः ओ(३)म् ॥

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठः प्रश्नः समाप्तः ॥